

(CAPO II)

1. Hodiny se přehouply přes čarodějnej čas,
tma se s nebem rozdělí,
v rádiu to zahouká a cizí tichý hlas nám oznámí,
že týden skončil nedělí.
2. Na klíně mi ležíš, nohy pokrčený máš, spíš,
a jak tě miluju nevnímáš,
a nebo se ti o nás zdá všechno, co už jsme,
lásko, můj naplněnej sne.
3. Přikryl jsem tě a těším se jak teplej máš teď svět,
zapálím si cigáro a něhou bych tě sněd,
vždycky jednou za chvilku si sáhnu na tvůj dech - nahoru a dolů,
dobrý, lásko, nech mě ji, nech.
- R: Má, lásko, víc už tě znám, už jak život šel, mám
vlastně poprvé rád,
dívám se do očí tam, tam svět se otočí můj,
vždy když chci lásku dát.
4. A začínám trpělivě snášet hnijící kořeny doby,
bez zloby zapomínám urážky srdce
a všechno se točí jenom kolem tebe: jestli byla, seš,
nebo budeš, lásko moje.
5. Kus po kousku světlo ze tmy rozlévá se,
kus po kousku zůstáváme my,
po útesech lásky mojí, tvojí,
naší.
- R: Má lásko víc už tě znám, už jak život šel, ...
- R: Má lásko víc už tě znám, už jak život šel, ...